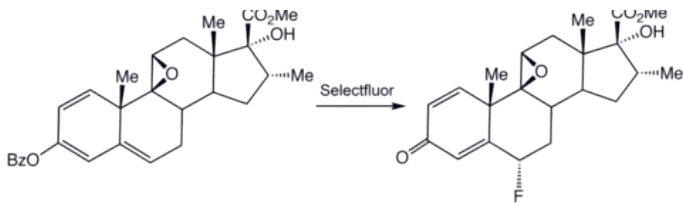

ສານໄຮໂດຣຟລູໂອໂຮຄາຣ໌ບອນ ກັບ ການປ່ຽນແປງ ສະພາບອາກາດ (Hydrofluorocarbons: HFCs)

ຄວາມສໍາຄັນ ຂອງສານໄຮໂດຣຟລູໂອໂຮຄາຣ໌ບອນ ກັບການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ

ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍທີ່ເຂັ້ມຂຶ້ນ ຈາກການຢຸດຕິໃຊ້ສານໄຮໂດຣຟລູໂອໂຮຄາຣ໌ບອນ ພາຍໃຕ້ອະນຸ ສັນຍາ ມອນເທຣວ ວ່າດ້ວຍສານທໍາລາຍຊັ້ນບັນຍາກາດໂອໂຊນ.

ຄວາມເປັນມາ

ເປັນທີ່ຢືນຢັນວ່າການຫລຸດຜ່ອນມົນລະພິດ ໃນໄລຍະສັ້ນໆ (short-lived climate pollutants: SLCPs) ແລະ ສານໄຮໂດຣຟລູໂອໂຮຄາຣ໌ບອນ (HFCs) ແລະ ເມື່ອຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍສານພິດໄດ້ ຈະມີສະມັດຖະ

ພາບຊ່ວຍໃຫ້ເກີດການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ລວມທັງການແກ້ໄຂບັນຫາໂລກຮ້ອນໄດ້ຫລາຍເທົ່າໃດ.

ໃນເດືອນ ທັນວາ ປີ 2015 ສົນທິສັນຍາສະ ຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) ໄດ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນກ່ຽວກັບເປົ້າໝາຍ ຍ່າງໜັກແໜ້ນ ໃນການຈຳກັດອຸນະພູມຂອງໂລກ ໃຫ້ມີລະດັບຕໍ່າກວ່າ 2 ອົງສາ ໂດຍຈະພະຍາຍາມຮັກສາການເພີ່ມຂອງອຸນະພູມບໍ່ໃຫ້ເກີນ 1.5 ອົງສາ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້ໃຫ້ສໍາເລັດ ບັນດາປະເທດຕ່າງໆ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສະແຫວງຫາໂອກາດ ແລະ ທຸກວິທີທາງເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍການຫລຸດຜ່ອນອຸນະພູມອາກາດໃຫ້ໄດ້ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງໄວວາໃນການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍຂອງ ຄາບອນໄດອອກໄຊ (CO₂) ດ້ວຍການດໍາເນີນຢ່າງໄວ ໃນການຫລຸດຜ່ອນມົນລະພິດອື່ນໆ ສະເລ່ຍ 40-45 ເປີເຊັນ ຂອງຕົ້ນເຫດທີ່ພາໃຫ້ເກີດໂລກຮ້ອນ. ມົນລະພິດອື່ນໆເຫລົ່ານີ້ໄດ້ແກ່ ຄາບອນດໍາມີເທນໂອໂຊນ ໃນຊັ້ນ ໂທໂປສະເຟຍ ແລະ HFCs ເປັນມົນລະພິດຕໍ່ກັບອຸນະພູມອາກາດໄລຍະສັ້ນ ເນື່ອງຈາກຊ່ວງໄລຍະເວລາໃນຊັ້ນບັນຍາກາດຂອງມົນລະພິດເຫລົ່ານັ້ນ ສັ້ນກວ່າ ຄາບອນໄດອອກໄຊ (CO₂) ຫລາຍປີ (ຫລືຫລາຍກວ່າສິບປີ) ແລະ ຊ່ວງໄລຍະສັ້ນໆນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍສານເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມສໍາຄັນຫລາຍ ຕໍ່ການຫລຸດອັດຕາການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບອາກາດລົງ ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍປົກປ້ອງຊຸມຊົນທີ່ບອບບາງ ແລະ ພູມສັນຖານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງຕໍ່ຜົນກະທົບໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ເພື່ອຫລີກລ້ຽງຄວາມສ່ຽງສູງສຸດ ທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຈາກໂລກຮ້ອນໃນໄລຍະຍາວ.

ການຢຸດຕິການປ່ອຍສານ HFCs ເປັນໂອກາດໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງໂລກທີ່ຈະຫລຸດພະວະໂລກຮ້ອນ ໃນຊ່ວງ

ກາງສັດຕະວັດທີ່ 21, ເຖິງແມ່ນວ່າສານ HFCs ຈະເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງສາເຫດ ນັບຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຜະລິດອຸດສາຫະກຳໃນປີ ພສ 2533. ແຕ່ອັດຕາການຜະລິດ, ການບໍລິໂພກ ແລະ ການປ່ອຍເພີ່ມຂຶ້ນສູງເຖິງ 10-15 ເປີເຊັນຕໍ່ປີ ແລະ ດ້ວຍອັດຕານີ້ຈະເພີ່ມຂຶ້ນທະວີຄູນ ຫ້າ ເຖິງ ເຈັດປີ.

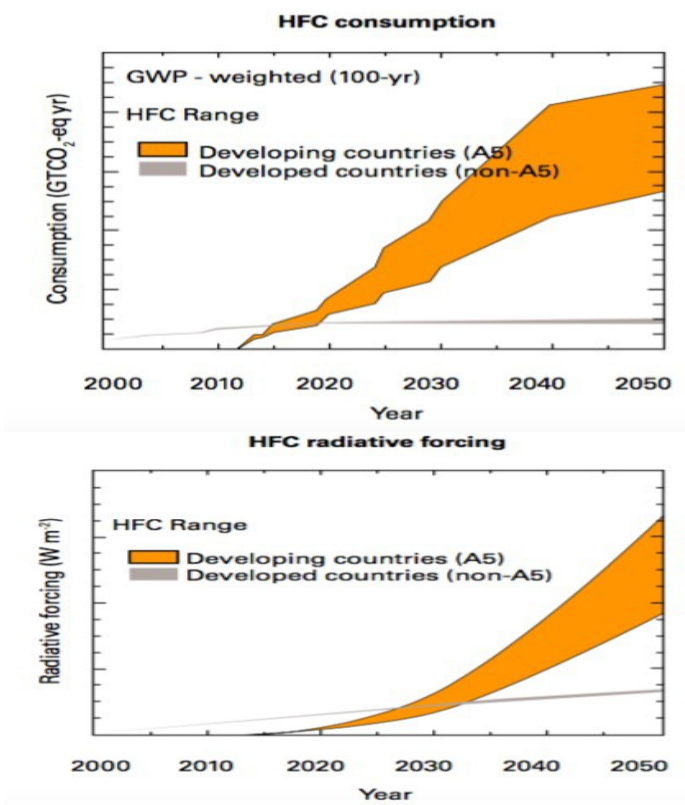
HFCs ແລະ ກຸ່ມສານຂອງກາດອິນຟາເຣດ ລວມກັນ ຫລາຍເປັນກາດເຮືອນແກ້ວ ທີ່ມີອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ສູງ ໃນແຕ່ລະປະເທດ ເຊັ່ນ: ສະຫະລັດອາເມລິກາ, ສະຫະພາບເອີໂລບ, ອອດສະຕຣາເລຍ, ຈີນ ແລະ ອື່ນໆ ປະເທດພັດທະນາແລ້ວ ມີອັດຕາການປ່ອຍ HFCs ໃນທົ່ວໂລກຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໃນຂະນະທີ່ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ເລີ່ມຈະມີການປ່ອຍ HFCs ໃນອັດຕາຫລາຍຂຶ້ນເນື່ອງຈາກ ສະພາບອາກາດທີ່ຮ້ອນຂຶ້ນ ແລະ ຮູບແບບບໍລິໂພກທີ່ປ່ຽນແປງໄປ. ຮູບທີ່ 1 ສະແດງໃຫ້ເຫັນການຄາດຄະເນທີ່ຈະເພີ່ມຂອງສານ ຫາກແນວໂນ້ມໃນປະຈຸບັນຍັງຄົງຢູ່ ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຈະເຮັດໃຫ້ອຸນະພູມຂອງໂລກເພີ່ມຂຶ້ນ ສະເລ່ຍ 0.1 ອົງສາພາຍໃນຊ່ວງກາງສັດຕະວັດນີ້ ແລະ ຈະເພີ່ມສູງຂຶ້ນ 0.5 ອົງສາ ໃນປີ 2110.

ຜູ້ຊ່ຽວຊານໄດ້ຄາດໄວ້ວ່າ ການຫລຸດຜ່ອນຂອງການປ່ອຍສານຢ່າງໄວວາ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍສານຄາບອນໄດອອກໄຊ (CO₂) ປຸງທຽບປະມານ 1 ແສນລ້ານໂຕນ ພາຍໃນປີ 2050 ແລະ ຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ ກັບການພັດທະນາ ປະສິດທິພາບຂອງເຄື່ອງປັບອາກາດອີກດ້ວຍ. ສາມາດຫລຸດ ການປ່ອຍສານຄາບອນໄດອອກໄຊທັງໝົດ ເພີ່ມເຖິງ ສອງ ແສນລ້ານໂຕນ ໃນປີ 2050 ຊຶ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ອຸນະພູມຂອງໂລກຫລຸດລົງໄດ້ເຖິງ 0.5 ອົງສາ ພາຍໃນປີ 2110.

ການຫລຸດລົງຂອງພາວະໂລກຮ້ອນ ຢ່າງມີຄວາມສຳຄັນນີ້ ໝາຍເຖິງຜົນກະທົບຕໍ່ກັບປະເທດທີ່ບອບບາງກໍ່ຈະຫລຸດລົງດ້ວຍ ເຊັ່ນ ໃນການສຶກສາບໍ່ດົນມານີ້ເຫັນວ່າ ການຫລຸດການປ່ອຍ HFCs ແລະ SLCPs ອື່ນໆ ສິ່ງຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນ ຕໍ່ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງລະດັບນ້ຳທະເລ ເຊິ່ງສາມາດເພີ່ມອັດຕາການຫລຸດລົງຂອງລະດັບນ້ຳທະເລ 24 - 50 ເປີເຊັນ ແລະ ສາມາດຫລຸດອັດຕາ ການເພີ່ມຂຶ້ນ

ຂອງລະດັບນ້ຳທະເລສະສົມຫລຸດລົງ 22-42 ເປີເຊັນພາຍໃນປີ 2110.

ຮູບທີ່ 1: ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງການປ່ອຍສານ HFCs ແລະ ແຮງປ່ອຍລັງສີ HFCs

ແນວທາງແກ້ໄຂບັນຫາ.

ຫລາຍປະເທດໄດ້ຫລຸດຜ່ອນການໃຊ້ HFCs ແລ້ວ ໂດຍສະເພາະແມ່ນປະເທດທີ່ໃຊ້ຫລາຍທີ່ສຸດ ສາມປະເທດຄື: ຈີນ, ສະຫະລັດອາເມລິກາ ແລະ ສະຫະພາບເອີໂລບ ກໍ່ໄດ້ປະກາດການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍ HFCs.

ປະເທດຈີນປະກາດໄວ້ວ່າຈະລົງເສີມກ່ຽວກັບການຈັດການ HFCs ໂດຍກຳນົດໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍ ຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ແລະ ອະນຸລັກພະລັງງານພາຍໃຕ້ແຜນການ 5 ປີ ສະບັບທີ່ 12, ສະຫະພາບເອີໂລບກໍ່ຄືກັນ ໄດ້ອອກລະບຽບ 'F-Gas Directive' ກຳນົດເປົ້າໝາຍການຫລຸດຜ່ອນປະລິມານ ຂອງສານ HFCs ຫລຸດລົງ 79 ເປີເຊັນ ຈາກລະດັບໃນປີ 2009-2012 ພາຍໃນປີ 2030. ໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ ອົງກອນປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ

ອອກມາດຕະການຄວບຄຸມ ແລະ ຈຳກັດການໃຊ້ສານ HFCs ໃນການໃຊ້ງານບາງປະເພດ ນອກຈາກນັ້ນ ລັດຄາລິຟໍເນຍ ຊຶ່ງເປັນລັດທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດ ໄດ້ຜ່ານກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍ F-gas ລົງ 25 ເປີເຊັນ

ພາຍໃນປີ 2020 ແລະ ກຳລັງຍັງຢູ່ໃນ ການສ້າງຍຸດທະສາດ ຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍສານ HFCs ລົງເຖິງ 40 ເປີເຊັນ ພາຍໃນປີ 2030.

ໃນລະດັບສາກົນ ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ວ່າດ້ວຍສານທຳລາຍຊັ້ນບັນຍາກາດໂອໂຊນ ໄດ້ກຳນົດກົນໄກທີ່ສາມາດໃຊ້ໄດ້ ໃນການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍສານພິດໃນທົ່ວໂລກ ເປັນອະນຸສັນຍາ ລະຫວ່າງປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບການ ເຫັນດີວ່າເປັນຂໍ້ຕົກລົງລະຫວ່າງປະເທດ ທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດ ໃນປະຈຸບັນ ຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ປະສິບຜົນສຳເລັດ ມາຕະຫລອດ 25 ປີຜ່ານມາ ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ນຳໄປສູ່ການຫລຸດຜ່ອນ ແລະ ຍົກເລີກການໃຊ້ສານຕ່າງໆ ທີ່ທຳລາຍຊັ້ນໂອໂຊນເກືອບ 100 ຊະນິດ ເຊິ່ງສົ່ງຜົນໃຫ້ຊັ້ນໂອໂຊນຟື້ນຄືນມາເປັນປົກກະຕິ ເນື່ອງຈາກສານເຄມີຫລໍ່ານີ້ ເປັນສາເຫດຂອງພາວະໂລກຮ້ອນ ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ຈຶ່ງມີສ່ວນສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງໃນການປົກປ້ອງສະພາບອາກາດ ເຮັດໃຫ້ຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍຂອງ ກາດເຮືອນແກ້ວຄາບອນໄດອອກໄຊ ໃນປະລິມານສູງສຸດ 1.35 ແສນລ້ານໂຕນ ທຽບເທົ່າໃນຊ່ວງເວລາ 20 ປີ ຈົນເຖິງ ປີ ພສ 2010.

ແລະ ນັ້ນກໍ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍທີ່ຫລາຍກ່ວາເປົ້າໝາຍ ການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍຕໍ່ປີ ພາຍໃຕ້ ອະນຸສັນຍາກຽວໂຕ ໃນຊ່ວງທຳປີ ຂອງພັນທະກໍລະນີທຳອິດເຖິງທຳເທົ່າ ຈາກສະຖິຕິລາຍງານ *Primer on Hydrofluorocarbons* ຂອງສະຖາບັນການປົກຄອງ ແລະ ພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (Institute for Governance and Sustainable Development) ເຊິ່ງຕີພິມໃນວາລະສານ *Atmospheric Chemistry and Physics* ກໍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ເນື່ອງຈາກ CFCs ແລະ HCFCs ເປັນກາດເຮືອນແກ້ວ ແລະ ໃນຊ່ວງລະຫວ່າງປີ 1990 ເຖິງ ປີ 2010 ອະນຸສັນຍາມອນເທວ ເຮັດໃຫ້ເກີດການຫລຸດຜ່ອນກາດຄາບອນໄດອອກໄຊ ໄດ້ຫລາຍກ່ວາເປົ້າ ໝາຍ ທີ່ຕັ້ງໄວ້ໃນຕອນທຳອິດຂອງອະນຸສັນຍາກຽວໂຕ ຊຶ່ງກຳນົດໄວ້ 5-10 ພັນລ້ານໂຕນ ປຽບທຽບໄດ້ເກືອບ 20 ເທົ່າ.

ດ້ວຍໂຄງສ້າງຂອງ ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ເຮັດໃຫ້ເປັນກົນໄກທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດ ໃນການຈັດການກັບການປ່ອຍ HFCs ປະເທດ ສະມາຊິກພາຄີປະສິບຜົນສຳເລັດອັນ

ໃຫຍ່ຫລວງໃນການນຳໃຊ້ກົນໄກນີ້ໃນການຫລຸດຜ່ອນສານທີ່ທຳລາຍໂອໂຊນ ໃນພາກອຸດສາຫະກຳທີ່ກຸ່ງວຽງ ອີກຢ່າງໜຶ່ງ ຄະນະກຳມະການ ໃນອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ເຂົ້າໃຈຢ່າງກະຈ່າງແຈ້ງ ຕໍ່ພາກເສດຖະກິດທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານເຕັກນິກຢ່າງລະອຽດ ອະນຸສັນຍາ ຍັງສະໜັບສະໜູນ ແລະ ເສີມສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານອົງກອນ ສະຖາບັນ ແລະ ການດຳເນີນໃນປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ໂຄງສ້າງທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ການດຳເນີນຫລຸດຜ່ອນສານເຄມີທີ່ມີກຳນົດເວລາ ພາຍໃຕ້ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ຊ່ວຍກະຕຸ້ມໃຫ້ ເກີດມີການລົງທຶນ ໃນສານທາງເລືອກ ຫລື ສານທົດແທນ ທາງການຄ້າ ໃນລາຄາທີ່ແຂ່ງຂັນໄດ້ໄວຂຶ້ນ ແລະ ຍັງໃຫ້ ເກີດນະວັດຕະກຳ ແລະ ການປັບຕົວຂອງຕະຫລາດໄດ້ ຢ່າງເໝາະສົມອີກດ້ວຍ.

ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຂອງໂລກທີ່ມີຕໍ່ ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ຈະເຫັນໄດ້ຈາກປະເທດສະມາຊິກທີ່ເປັນພາຄີຕ່າງໆທົ່ວໂລກ ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນອະນຸສັນຍາ ມີການວາງໂຄງສ້າງທີ່ອຳນວຍຄວາມະດວກ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ຕາມຫລັກການຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັບ ໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງ (common-but-differentiated responsibilities) ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ຈັດຢູ່ໃນພາຄີກຸ່ມ ມາດຕາ 5 (Article 5 Parties) ເຊິ່ງຈະມີການຫລຸດຜ່ອນພາຍຫລັງເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ດ້ວຍເງິນສະໜັບສະໜູນສຳລັບຕົ້ນທຶນການຫລຸດຜ່ອນ ສ່ວນທີ່ເພີ່ມຕາມທີ່ຕົກລົງໄວ້.

ທຶນສະໜັບສະໜູນ ແມ່ນຈະມາຈາກປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ຊຶ່ງຈັດຢູ່ໃນກຸ່ມນອກພາຄີມາດຕາ 5 (Non-Article 5 Parties) ຜ່ານກອງທຶນຫລາຍຝ່າຍ (Multilateral Fund: MLF) ເຊິ່ງໄດ້ເງິນສະໜັບສະໜູນໄປແລ້ວ ຫລາຍກ່ວາ 3.3 ພັນລ້ານດອນລາສະຫະລັດ ນັບຕັ້ງແຕ່ຕັ້ງກອງທຶນຂຶ້ນມາ ເປັນການສະໜັບສະໜູນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳຫລາຍກ່ວາ 6,800 ໂຄງການ ປະໂຫຍດທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກເງິນທຶນເຫລົ່ານີ້ ບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ມີມູນຄ່າຫລາຍກ່ວາການປົກປ້ອງໂອໂຊນ ແລະ ສະພາບອາກາດເທົ່ານັ້ນ ຍັງຊ່ວຍກະຕຸ້ມໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ ແລະ ຄຸ້ມຄຸ້ມກັບອຸດສາຫະກຳຫລາຍປະເພດ ເຊິ່ງລວມເຖິງ

ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງປັບອາກາດ, ອຸດສາຫະກຳຄວາມເຢັນ, ອຸດສາຫະກຳເຮັດຄວາມສະອາດ, ການດັບເພີງໄໝ້, ການລະເຫີຍທາດແຫລວ ແລະ ຄ້ວນ.

ເນື້ອໃນ ແລະ ສະພາບການເຈລະຈາ ພາຍໃຕ້ ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ.

ໃນປີ 2009 ສະຫະພັນລັດໄມໂຄນີເຊຍ ແມ່ນປະເທດທຳອິດທີ່ສະເໜີ ໃຫ້ມີການແກ້ໄຂຮ່ວມກັນ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນສານ HCFCs ພາຍໃຕ້ສັນຍາມອນເທຣວ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ລັດຖະບານ ປະເທດສະຫະລັດອາເມລິກາ, ການາດາ ແມັກຊິໂກ ເຫັນດີເຫັນພ້ອມ ແລະ ພາຍໃນ 6 ປີ ກໍ່ມີຂໍສະເໜີ 5 ສະບັບ ຊຶ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍ ພາຄີ 95 ປະເທດ.

ແຮງບັນດານໃຈ ທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຫຼຸດຜ່ອນສານນີ້ ແມ່ນເລີ່ມຕົ້ນໄດ້ຢ່າງແທ້ຈິງໃນປີ 2013 ໂດຍຜ່ານການສະແດງອອກຂອງຄູ່ຮ່ວມພາຄີ ແລະ ຫລາຍໆຝ່າຍ ທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການນຳເອົາທັກສະຄວາມຮູ້ ແລະ ໂຄງສ້າງສະຖາບັນ ຂອງອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ມາໃຊ້ໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ການຜະລິດ ແລະ ການນຳໃຊ້ HCFCs ສະນັ້ນຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ດ້ວຍວ່າ HFCs ນັ້ນແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ຂອບເຂດ ອະນຸສັນຍາສະຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ (UNFCCC) ແລະ ອະນຸສັນຍາກຽວໂຕ ລວມທັງການເຮັດບັນຊີ ແລະ ລາຍງານການປ່ອຍສານດັ່ງກ່າວ.

ການພັດທະນາທີ່ສຳຄັນໃນປີນັ້ນ ຄະນະບໍລິຫານພາຄີຫລາຍຝ່າຍ (MLF) ເຫັນດີໃຫ້ເງິນສະໜັບສະໜູນປະເທດຈີນ 385 ລ້ານຫລຽນສະຫະລັດ ເພື່ອຍົກເລີກການຜະລິດ HCFCs ຂອງອຸດສາຫະກຳທັງໝົດພາຍໃນປີ 2030 ລວມທັງຂໍ້ຕົກລົງຂອງປາທານາທິບໍດີຂອງຈີນ ແລະ ສະຫະລັດ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນສານ HFCs ຮ່ວມກັນພາຍໃຕ້ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ແລະ ຖະແຫລງການຂອງການນຳກຸ່ມ G20 ທີ່ສະໜັບສະໜູນແນວທາງຂອງ UNFCCC ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນສານ HFCs ພາຍໃຕ້ ອະນຸສັນຍາມອນເທວ, ນອກຈາກນີ້ ໃນປີຕໍ່ມາຍັງມີຖະແຫລງການລັກສະນະດຽວກັນ ຂອງນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີ ນາເລນດຣາ ໂມດີ ຂອງອິນເດຍ ຜູ້ນຳປະເທດໃນກຸ່ມ G7 ແລະ ຜູ້ນຳປະເທດໃນເຄື່ອຂ່າຍພັນທະມິດ Climate and Clean Air

Coalition ອີກດ້ວຍ ແລະ ສິ່ງສຳຄັນໃນຊ່ວງທ້າຍປີນັ້ນ ໃນກອງປະຊຸມຂອງ ສະມາຊິກພາຄີ ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ສະໄໝທີ່ 26 ເຫັນດີໃນກອງທຶນພາຄີຫລາຍຝ່າຍ (MLF) ຄວບຄຸມການຈ່າຍເງິນ 500 ລ້ານດອນລາສະຫະລັດ ເພື່ອໃຊ້ໃນຊ່ວງປີ 2015-2018.

ການຖະແຫລງຂ່າວຕ່າງໆ ແມ່ນເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນຮູບປະທຳຫລາຍຂຶ້ນໃນປີ 2015 ທີ່ສະມາຊິກພາຄີ 95 ປະເທດໄດ້ສົ່ງຂໍສະເໜີ 4 ສະບັບ ແລະ ເອກກະສານປະຊຸມ 1 ສະບັບ ສະໜັບສະໜູນການແກ້ໄຂ ລວມທັງການຫຼຸດຜ່ອນ HFCs ພາຍໃຕ້ ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ໄດ້ແກ້ ຂໍສະເໜີ ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ, ແມັກຊິໂກ ແລະ ການາດາ, ຂໍສະເໜີຈາກອິນເດຍ 27 ຂໍ, ຈາກສະຫະພາບເອີໂລບ ແລະ ຈາກສະຫະພັນລັດໄມໂຄນີເຊຍ ຮ່ວມກັນ 7 ປະເທດໃນໝູ່ເກາະປາຊີຟິກ ລວມທັງຂໍສະເໜີແບບບໍ່ເປັນທາງການ ໃນຮູບແບບບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມ 1 ສະບັບຈາກ 54 ປະເທດໃນກຸ່ມແອບຟຣິກກາ (ລາຍລະອຽດຂອງຂໍສະເໜີ ແມ່ນຢູ່ໃນຫົວຂໍ້ ແນວທາງຕໍ່ໄປ).

ຜົນຂອງກອງປະຊຸມ ສະມາຊິກພາຄີ ອະນຸສັນຍາມອນເທວ ໃນເດືອນ ທັນວາ ປີ 2015 ໄດ້ມີຂໍ້ຕົກລົງເລື່ອງແນວທາງ ດູໄບ ສຳຫລັບ ໄຮໂດຣຟລູໂອໂຮຄາຣບອນ (Dubai Pathway on Hydrofluorocarbons) ເຊິ່ງສະມາຊິກພາຄີ ເຫັນດີທີ່ຈະປະຕິບັດພາຍໃຕ້ກອບຂອງອະນຸສັນຍາ ມອນເທຣວ ໃນການແກ້ໄຂເພື່ອໃຫ້ຄວບຄຸມ HFCs ໃນປີ 2016 ໂດຍບຸລິມະສິດທຳອິດ ແມ່ນຈະຈັດການກັບ ບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ ຕ່າງໆຜ່ານກອງປະຊຸມເຈລະຈາ ກຸ່ມຍ່ອຍ ຫລື ກຸ່ມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຕໍ່ກັບບັນຫາທີ່ເປັນໄປ ໄດ້ກັບແນວທາງໃນການຈັດການ HFC, ເພື່ອໃຫ້ການ ຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດປະສົບຜົນສຳເລັດ, ສະມາຊິກພາຄີ ໄດ້ຕົກລົງ ເຫັນດີ ໃຫ້ມີການປະຊຸມກັນໃນປີ 2016 (ຕາຕະລາງທີ1).

ຕາຕະລາງທີ 1 ກອງປະຊຸມກ່ຽວກັບ HFCs ໃນປີ 2016

ວັນທີ	ເນື້ອໃນ	ສະຖານທີ່
4-8 ເມສາ	OEWG ຄັ້ງທີ 37	ກຸງເຈນນີວາ ປະເທດສະວິດສະແລນ
15-16 ກໍລະກົດ	OEWG ຄັ້ງທີ 37 ຕໍ່ເນື່ອງ	ກຸງວຽນນາ ປະເທດອອດສະຕຣາເລຍ
18-21 ກໍລະກົດ	OEWG ຄັ້ງທີ 38	ກຸງວຽນນາ ປະເທດອອດສະຕຣາເລຍ

22-23 ກໍລະກົດ	MOP ວາລະພິເສດ ຄັ້ງທີ 3	ກຸງວຽນນາ ປະເທດ ອອດສະຕຣາລີ
10-14 ຕຸລາ	MOP ຄັ້ງທີ 27	ກຸງຄຣີກາລີ ປະເທດ ລະວັນດາ

ທີ່ມາ: UNEP Ozone Secretariat
<http://ozone.unep.org/en/meetings>

ໃນເດືອນ ເມສາ 2016 ສະມາຊິກພາກສ່ວນຂ້າຮ່ວມປະຊຸມທີ່ກຸງ ເຈນນີວາ ກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກຸ່ມໂດຍທົ່ວໄປ (Open-Ended Working Group: OEWG) ຄັ້ງທີ 37 ຈາກການຊຸກຍູ້ ແລະ ຜົນທາງບວກຂອງຂໍ້ຕົກລົງປາຣີດໃນເດືອນທັນວາ ປີ 2015 ເຮັດໃຫ້ສະມາຊິກພາກສ່ວນມີຄວາມກ້າວໜ້າຕໍ່ບັນຫາຄວາມທ້າທາຍທີ່ສຳຄັນໄດ້ ໂດຍໄດ້ບັນລຸຂໍ້ຕົກລົງຊົ່ວຄາວສຳລັບການລະເວັ້ນເປັນການສະເພາະໃຫ້ 3 ປະເທດ ທີ່ມີອຸນະພູມແວດລ້ອມສູງ ນອກນັ້ນຍັງມີຂໍ້ຕົກລົງເບື້ອງຕົ້ນທີ່ໄດ້ບັນທຶກ ເຊິ່ງພັດທະນາຈາກບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມທີ່ມີຂໍ້ສະເໜີຈາກກຸ່ມປະເທດແອບຟຣິກາ ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າກອງທຶນພາກສ່ວນຝ່າຍ (MLF) ຈະຄວບຄຸມເຖິງຕົ້ນທຶນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ໃນການປ່ຽນແປງໄປສູ່ທາງເລືອກທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສະພາບອາກາດ ແລະ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມດ້ານການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ດ້ານເຕັກນິກຕ່າງໆ.

ນອກຈາກນີ້ສະມາຊິກພາກສ່ວນ ໄດ້ປຶກສາຫາລືຮ່ວມກັນກ່ຽວກັບບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່ຍັງເປັນຂໍ້ຄົງຄ້າງ ບໍ່ສາມາດສະຫລຸບໄດ້ ເຊັ່ນ: ບາງບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຢູ່ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ສິດທິທາງດ້ານຊັບສິນທາງປັນຍາ ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງການຍົກເລີກໄຮໂດຣຟລູໂອໂຮຄາຣ໌ບອນ HFCs ທີ່ກຳລັງດຳເນີນການຢູ່ ແລະ ລະບົບດ້ານການຄ້າເປັນຕົ້ນ ກັບປະເທດທີ່ບໍ່ເປັນພາກສ່ວນ ແລະ ອີກຫລາຍບັນຫາທີ່ຈະຕ້ອງສະຫລຸບ ສະມາຊິກພາກສ່ວນຈຶ່ງໄດ້ເລື່ອນກອງປະຊຸມ OEWG ຄັ້ງທີ 37 ແລະ ມາປະຊຸມຮ່ວມກັນໃນໄລຍະເວລາ 2 ວັນ ໃນຊ່ວງທຳອິດຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງທີ 38 ແລະ ກອງປະຊຸມຂອງສະມາຊິກພາກສ່ວນ ສິນທິສັນຍາວຽນນາ (MOP) ວາລະພິເສດທີ່ຈັດຂຶ້ນທີ່ກຸງວຽນນາ ໃນເດືອນກໍລະກົດ ໃນທີ່ປະຊຸມໄດ້ຂໍໃຫ້ກອງເລຂາ ສັງລວມເນື້ອໃນຕ່າງໆຂອງກອງປະຊຸມເຂົ້າກັນ ໂດຍອາໄສເອກກະສານການປັບແກ້ HFCs ທັງ 4 ສະບັບ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນພິຈາລະນາ

ເພື່ອປະຊຸມພິຈາລະນາ ໃນກອງປະຊຸມ OEWG ຄັ້ງທີ 38 ຢູ່ກຸງວຽນນາ.

ຄວາມສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍຂໍ້ຕົກລົງປາຣີ ແລະ ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການ ຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ໃນປີ 2050 ແລະ 2100 ແລະ ການບັນລຸເປົ້າໝາຍແຜນ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (Sustainable Development Goals: SDGs)

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນການຫລຸດຜ່ອນຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ການຍົກເລີກ HFCs ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບແນວທາງການຈັດການດ້ານການປ່ຽນແປງ ອຸນະພູມອາກາດທີ່ສະມາຄົມໂລກໄດ້ກຳນົດໄວ້. ໃນຊ່ວງຫລາຍປີຜ່ານມາ ການຈັດການ HFCs ສາມາດຊ່ວຍໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ຕົກລົງ ປາຣີ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຕາມແຜນພັດທະນາແບບຍືນຍົງໃນປີ 2030 ຂອງສະຫະປະຊາຊາດໄດ້.

ຂໍ້ຕົກລົງປາຣີ ເປັນຂໍ້ຕົກລົງທີ່ເກີດຂຶ້ນຮ່ວມກັນໃນກອງປະຊຸມສະມາຊິກພາກສ່ວນ ສິນທິສັນຍາ ສະຫະປະຊາຊາດ ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງອຸນະພູມອາກາດ (UNFCCC) ໃນເດືອນທັນວາປີ 2015 ເປັນບາດກ້າວສຳຄັນຕໍ່ນະໂຍບາຍສະພາອາກາດ ຈາກຜົນສຳເລັດໃນການເຈລະຈາ ໃນຂະນະດັ່ງກ່າວໄດ້ຮັບຮອງເອົາການປ່ອຍຢ່າງໜັກໜ່ວງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ບັນຫາ ແລະ ການດຳເນີນແບບລ້ຽງດ່ວນຂອງສະມາຊິກພາກສ່ວນ UNFCCC ມີມະຕິຮ່ວມກັນທີ່ຈະດຳເນີນການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ໃຫ້ໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດໃນຊ່ວງກ່ອນປີ 2020 ແລະ ຈະຈຳກັດການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອຸນະພູມຂອງໂລກໃຫ້ຢູ່ຕໍ່າກວ່າ 2 ອົງສາ ໂດຍຈະພະຍາຍາມຮັກສາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອຸນະພູມ ບໍ່ໃຫ້ເກີນ 1.5 ອົງສາ, ຫລາຍປະເທດໄດ້ບັນລຸການຫລຸດຜ່ອນ ແລະ ຍົກເລີກນຳໃຊ້ສານ HFCs ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ລະບຸໄວ້ ໃນການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການດຳເນີນການຂອງປະເທດ ຫລື ຄວາມຕັ້ງໃຈໃນການປະກອບສ່ວນການຕັດສິນໃຈ ໃນລະດັບຊາດ (Intended Nationally Determined Contributions) ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງປາຣີດ.

ເນື່ອງຈາກວ່າສະມາຊິກພາກສ່ວນ ໄດ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນກັບເປົ້າໝາຍຢ່າງໜັກແໜ້ນ ແລະ ຈະດຳເນີນການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍສານດັ່ງກ່າວ ກ່ອນປີ 2020 ໃຫ້ໄດ້ຫລາຍທີ່ສຸດ,

ຄຳຖາມຄື: ປະເທດຕ່າງໆ ຈະເລີ່ມດຳເນີນການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍຢ່າງແທ້ຈິງໄດ້ໄວສຳໃດ ການຈັດການກັບ HFCs ເປັນໂອກາດໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ໃນຂະນະນີ້ສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ຈາກການໃຊ້ HFCs ທີ່ມີຢູ່ຈຳກັດ ຈາກທາງເລືອກທີ່ມີຢູ່ ຈາກກົນໄກສະໜັບສະໜູນໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງ ໃນປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ, ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ມີໂຄງສ້າງທີ່ສາມາດພ້ອມນຳໃຊ້ ສຳລັບການດຳເນີນໄວໆນີ້ ນອກຈາກນີ້ ເມື່ອພິຈາລະນາຊ່ວງອາຍຸຂອງ HFCs ແລ້ວ ປະໂຫຍດຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງໄວດ້ວຍ ຊຶ່ງຈະເຫັນຜົນໄດ້ໃນໄລຍະເວລາໜຶ່ງປີ ບໍ່ແມ່ນສິບປີ ຫລື ຮ້ອຍປີ.

ການຫຼຸດຜ່ອນ HFCs ເປັນສິ່ງສຳຄັນຢ່າງຍິ່ງ ແລະ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງໄດ້ຫລາຍຢ່າງທີ່ຈະແຈ້ງທີ່ສຸດຄື ເປົ້າໝາຍທີ່ 13 ‘ດຳເນີນການຢ່າງຮີບດ່ວນເພື່ອຈັດການກັບການປ່ຽນແປງສະພາບອາກາດ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ເກີດຂຶ້ນ’ ເຊິ່ງຈະບໍ່ສາມາດປະສົບຜົນຖ້າຫາກບໍ່ຈັດການກັບບັນຫາ ຫລືຕົ້ນເຫດທີ່ສຳຄັນຂອງພາວະໂລກຮ້ອນ ການຫຼຸດຜ່ອນ ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ເປົ້າໝາຍທີ່ 7 ‘ມີການເຂົ້າເຖິງແຫລ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ທັນສະໄໝ ລາຄາຖືກ ເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ທົນທານສຳລັບທຸກຄົນ’ ເນື່ອງຈາກການປັບປ່ຽນໄປໃຊ້ສານທົດແທນ ຈະເປັນໂອກາດໃນການປ່ຽນແປງອຸປະກອນໃຫ້ທັນສະໄໝ ແລະ ມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນຈາກການສະໜັບສະໜູນຂອງກອງທຶນພາຄີຫລາຍຝ່າຍ (MLF).

ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ເປົ້າໝາຍທີ່ 12 ‘ເກີດຮູບແບບການບໍລິໂພກ ແລະ ການຜະລິດແບບຍືນຍົງ’ ການຫຼຸດຜ່ອນ HFCs ພາຍໃຕ້ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວກຸ່ມຂອງໂດຍຕົງກັບເປົ້າໝາຍ 12.4 ເຊິ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຈັດການກັບສານເຄມີໃນລັກສະນະທີ່ 6 ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບກອບຄວາມຮ່ວມມືລະຫວ່າງປະເທດ. ນອກຈາກນັ້ນ ເປົ້າໝາຍອີກຫລາຍຢ່າງຂອງ SDGs ກໍ່ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດອີກດ້ວຍຈາກການທີ່ອຸນນະພູມຂອງໂລກຫຼຸດລົງ ອັນເນື່ອງມາຈາກການຫຼຸດຜ່ອນ HFCs ແລະ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງການຫຼຸດຜ່ອນ HFCs ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເກີດຄວາມກ້າວໜ້າໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ 3 ‘ສຸຂະພາບ ແລະ ການດຳລົງຊີບທີ່ດີ’ ເປົ້າໝາຍ

ທີ່ 14 ‘ຊີວິດທີ່ອາໄສຢູ່ໃນນ້ຳ’ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ 15 ‘ຊີວິດທີ່ອາໄສຢູ່ໜ້າພື້ນດິນ’ ຈາກການຈຳກັດອຸນນະພູມທີ່ມະນຸດ, ສິ່ງແວດລ້ອມຢູ່ໜ້າດິນ ແລະ ໃນມະຫາສະໝຸດຕ້ອງໄດ້ພົບກັບສິ່ງດັ່ງກ່າວ.

ແນວທາງໃນການຈັດການ

ທາງເລືອກ ແລະ ສານທົດແທນ HFCs ມີຢູ່ຈຳນວນຫລາຍ (ຕາຕະລາງທີ່ 2) ເຊິ່ງມີປະສິດທິພາບເຮັດໃຫ້ເກີດພາວະໂລກຮ້ອນໜ້ອຍ (Global Warming Potential: GWP) ບໍ່ວ່າຈະເປັນກາສທີ່ຜະລິດຈາກໂຮງງານ ແລະ ສານຄວາມເຢັນຕາມທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ: ແອມໂຟເນຍ, ໂຟຣ-ເພນ, ໄອໂຊບູທິນ ແລະ ຄາບອນໄດອອກໄຊ. ຄະນະກຳມະການດ້ານການປະເມີນທາງເສດຖະກິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ ຂອງອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ (Technology and Economic Assessment Panel: TEAP) ກຳນົດຄ່າ GWP ຕໍ່າ ຄືສານເຮັດຄວາມເຢັນທີ່ມີຄ່າ GWP 300 ຫລືຕໍ່າກວ່ານັ້ນ ໃນເວລາ 100 ປີ ເຊິ່ງເປັນຄ່າທີ່ຕໍ່າຫລາຍຖ້າທຽບໃສ່ກັບສານທີ່ຜະລິດຄວາມເຢັນທີ່ໃຊ້ຢູ່ທົ່ວໄປໃນປະຈຸບັນນີ້ ເຊັ່ນ: HFC 134a ເຊິ່ງມີ GWP ປະມານ 1,300.

ຜ່ານມາອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ປະສົບຜົນສຳເລັດຫລາຍໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ແລະ ຍົກເລີກການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິ ໂພກກາສທີ່ທຳລາຍຊັ້ນໂອໂຊນ ໂດຍການລົງທຶນຕໍ່າໃນໄລຍະເວລາ 19 ປີ ລະຫວ່າງປີ 1991-2010 ອະນຸສັນຍາ ມອນເທຣວ ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍລົງໄດ້ 188-200 ພັນລ້ານໂຕນຂອງຄາບອນໄດອອກໄຊ ທຽບເທົ່າຈາກ ການຫຼຸດຜ່ອນ CFCs ແລະ ກາສພູອໍລິເນດອື່ນໆ ດ້ວຍ ທຶນຈາກ ພາຄີຫລາຍຝ່າຍ (MLF) ເທົ່າກັບ 2.4 ພັນລ້ານ ຫລຽນສະຫະລັດ ຫລືຄິດເປັນທຶນໜ້ອຍກວ່າ 0.01 ດອນ ລາສະຫະລັດ ຕໍ່ການຫຼຸດຜ່ອນ CO2 ໜຶ່ງໂຕນ.

ຈາກການວິເຄາະໄລຍະກ່ອນນີ້ ໂດຍຄະນະກຳມະການປະເມີນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ ຂອງອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ (TEAP) ພົບວ່າ ການຫຼຸດຜ່ອນສານ HFCs ສຳລັບພາກສ່ວນການເຮັດຄວາມເຢັນ ແລະ ເຄື່ອງປັບອາກາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ກອງທຶນພາຄີຫລາຍຝ່າຍ (MLF)

ເພີ່ມຂຶ້ນ 1.5 ເຖິງ 2 ເທົ່າ ຖ້າທຽບໃສ່ງົບປະມານທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນການຫຼຸດຜ່ອນ HCFC ຖ້າທາກຈະຫຼຸດຜ່ອນ HFCs ໃນປີ 2020. ນອກຈາກນັ້ນຄະນະກຳມະການຊຸດນີ້ຍັງໄດ້ຄາດການວ່າ ທາກເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຊ້າຈາກປີ 2020 ໄປເປັນປີ 2025 ຈະເຮັດໃຫ້ຕົ້ນທຶນຂອງກອງທຶນພາຄິຫລາຍຝ່າຍ (MLF) ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 40 ເປີເຊັນ ແລະ ຕົ້ນທຶນການບໍລິການກໍຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 250 ເປີເຊັນ. ການເລີ່ມປະຕິບັດໄວ ຈະໄດ້ນຳໃຊ້ຕົ້ນທຶນໜ້ອຍກ່ວາ ເພາະບໍ່ມີການສະສົມຂອງ HFCs ທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ເຊິ່ງອາດຈະເຮັດມີການລົງທຶນສູງຂຶ້ນເຖິງ 35 ຫລຽນສະຫະລັດ ຫລືຫລາຍກ່ວານັ້ນຕໍ່ 1 ໂຕນ ຂອງຄາບອນໄດອອກໄຊ ເພາະຕ້ອງມີການເກັບ ແລະ ທຳລາຍ ຊຶ່ງຈະແຕກຕ່າງຫລາຍຈາກຕົ້ນທຶນທີ່ໜ້ອຍກ່ວາ 1 ດອນລາສະຫະລັດຕໍ່ 1 ໂຕນ ທາກຫຼຸດຜ່ອນ, ຍົກເລີກການຜະລິດ ແລະ ບໍລິໂພກທັງໝົດ.

ຄວາມໄວໃນການປ່ຽນແປງຈາກ HFCs ແລະ HCFCs ໄປເປັນສານທີ່ມີ GWP ຕ່ຳ ຈະເຮັດໃຫ້ປະເທດຕ່າງຫລຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກພາວະໂລກຮ້ອນ ແລະ ໃນຂະນະດຽວ

ກັນ ສາມາດປະຢັດພະລັງງານ ແລະ ຍັງມີຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນໄດ້ ອີກທັງໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກການສະໜັບສະໜູນຈາກກອງທຶນພາຄິຫລາຍຝ່າຍ (MLF) ໃນການພັດທະນາໃນການປັບປຸງອຸປະກອນຕ່າງໆດ້ວຍ.

ແນວທາງຕໍ່ໜ້າ

ສະມາຊິກພາຄິ 95 ປະເທດໄດ້ນຳສິ່ງຂໍ້ສະເໜີ ສຳລັບການແກ້ໄຂ ເພື່ອໃຫ້ຮ່ວມກັນໃນການຫຼຸດຜ່ອນ HFCs ພາຍໃຕ້ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ຂໍ້ຕົກລົງໃນຕອນທ້າຍສຸດນັ້ນ ຄາດການວ່າ ຄົງຈະບໍ່ແມ່ນການຮັບຮອງຂໍ້ສະເໜີດຽວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຈະເປັນການພິຈາລະນາ ແລະ ເຈລະຈາເຖິງຜົນ ແລະ ມູມມອງຕ່າງໆຂອງຂໍ້ສະເໜີທັງໝົດທີ່ມີຢູ່ ເຊິ່ງລວມທັງຄວາມຄ້າຍຄືກັນ ແລະ ຄວາມແຕກຕ່າງກັນຂອງແຕ່ລະຂໍ້ສະເໜີ ສາມາດເບິ່ງການປຸງປຸງຂອງຂໍ້ສະເໜີຕ່າງໄດ້ ໃນຕາຕະລາງສະພາບ້ອງກັນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໄດ້ (Natural Resources Defence Council: NRDC).

ທຸກຂໍ້ສະເໜີ ກຳນົດເວລາໃນການຫຼຸດຜ່ອນສານດັ່ງກ່າວ

ຕາຕະລາງ 2 ລາຍການທາງເລືອກ ຫລື ສານທຶນແທນ HFCs ທີ່ມີ GWP ຕ່ຳ

ການໃຊ້	ສານເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຢັນໃນປະຈຸບັນ	GWP	ທາງເລືອກຫລື ສານທຶນແທນ	GWP
ຕູ້ເຢັນ ໃນປະ ເທດໄທ	HFC-134a	1,300	HC-600 (ໄອໂຊບີວເທນ)	~3
	HFC-152a	138	HC-290 (ໂພເພນ)	<5
			HFO- 1234yf	<1
ຕູ້ເຢັນ ສຳລັບ ການຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ	HFC-22	1,760	HC-600 (ໄອໂຊບີວເທນ)	~3
	HFC-407C	1,774	R-744 (ຄາບອນດີອອກໄຊ)	1
	HFC-134a	1,300	R-717 (ແອມໂມເນຍ)	0
	HFC-404a	3,943	HFCs ແລະ HFC Blends	<1-1,600
ເຄື່ອງປັບອາ ກາດ (ສຳລັບ ຫ້ອງ)	HFC-410a	1,923	HC-290 (ໂພເພນ)	<5
	HCFC-22	1,760	HFC-32	677
	HFC-407C	1,774	HFC/HFC blend emerging	~350
			HFC- 1234yf	<1
ເຄື່ອງປັບອາ ກາດ (ການ ຄ້າ)	HFC-134a	1,300	HFC- 1233zd	<1
	HCFC-22	1,760	HFC- 1234ze	<1
	HCFC- 123	79	HFC/HFC blend emerging	400-500
			HFC- 1234yf	<1
ເຄື່ອງປັບອາ ກາດເຄື່ອນທີ່	HFC-134a	1,300	HFC- 1234yf	<1
			HFC- 152a	138
			R-744 (ຄາບອນດີອອກໄຊ)	1
ໂຟມ	HFC-277ea	3,200	HCs	<5
	HCFC- 142b	19,000	ຄາບອນດີອອກໄຊ/ນ້ຳ	1
	HFC-245fa	1,030	HFC- 124ze	<1
	HCFC-22	1,810	ເມລິວພິເມດ	<25
	HFC-134a	1,300	HFC- 1366mzz-Z	2

ສໍາລັບປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍປະເທດກຳລັງພັດທະນາສາມາດປ່ອຍໄດ້ 100 ເປີເຊັນ ຈາກສະຖິຕິການປ່ອຍຕໍ່ໄປໄດ້ອີກຊ່ວງໄລຍະໜຶ່ງ ນອກຈາກນັ້ນ ທຸກຂໍ້ສະເໜີຂອງກອງທຶນພາລິທລາຍຝ່າຍ (MLF) ຈະຕ້ອງໃຫ້ທຶນສະໜັບສະໜູນການປັບປຸງ ໃນປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາດ້ວຍ. ຄວາມແຕກຕ່າງຂໍ້ສະເໜີທັງໝົດຂຶ້ນກັບຄວາມໄວ ແລະ ການເອົາໃຈໃສ່ໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ການປ່ອຍສານພິດໃນປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ແລະ ໃຫ້ເວລາໃນການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍສານພິດ ໃນປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ.

ຂໍ້ສະເໜີທັງ 4 ຄ້າຍຄືກັນ ດ້ານຄວາມຄາດຫວັງຕໍ່ປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວ ເຖິງແມ່ນວ່າຄວາມແຕກຕ່າງຈະເຫັນໄດ້ຈະແຈ້ງ ໃນດ້ານການເລີ່ມຕົ້ນໄວໃນການຫຼຸດຜ່ອນ ແຕ່ທຸກຂໍ້ສະເໜີ ກໍມີໄລຍະເວລາໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄືກັນ ພາຍໃນຊ່ວງລະຫວ່າງປີ 2030 ເຖິງ 2040 ແລະ ຂໍ້ສະເໜີຂອງກຸ່ມປະເທດໝູ່ເກາະຮຸກຮ້ອງໃຫ້ມີປະລິມານການຫຼຸດຜ່ອນທີ່ເຂັ້ມງວດອີກ 3 ຂໍ້ສະເໜີ.

ຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ຈະແຈ້ງທີ່ສຸດທັງ 4 ຂໍ້ສະເໜີ ເລື່ອງການໃຫ້ເວລາສໍາລັບປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍອິນເດຍສະເໜີຂໍເລື່ອນເວລາອີກ 15 ປີ ໃນຂະນະທີ່ຂໍ້ສະເໜີອີກ 3 ຂໍ້ ມີໄລຍະເວລາ 0-3 ປີ ສ່ວນລະດັບຂອງການຫຼຸດຜ່ອນຂອງປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາຄືກັນກັບຂໍ້ສະເໜີຂອງປະເທດອິນເດຍ ຈະມີເວລາຊ້າກວ່າຂໍ້ສະເໜີອື່ນ 4-10 ປີ.

ປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກການຫຼຸດຜ່ອນສານ HFCs ລົງຢ່າງແທ້ຈິງ ເຊິ່ງຈະເປັນແນວທາງທີ່ສໍາຄັນ ໃນການປົກປ້ອງປະເທດ ແລະ ປະຊາກອນທີ່ບອບບາງ ຈາກຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງ ຈາກພາວະໂລກຮ້ອນ. ການດໍາເນີນການຫຼຸດຜ່ອນ HFCs ຢ່າງຮີບດ່ວນອາດຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາສາມາດຫລີກລ້ຽງ ຈາກການເດີນໜ້າເຖິງຈຸດສູງສຸດ ຂອງຄວາມຮຸນແຮງຈາກໂລກຮ້ອນ ໃນບາງພື້ນທີ່ໄດ້ ເຊັ່ນ ແຖບອາດຕິກ.

ດັ່ງນັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ໂລກເຮົາໄດ້ປະໂຫຍດຈາກການຫຼຸດຜ່ອນ HFCs ສະມາຊິກພາລິຕ້ອງ:

1. ເຫັນດີກັບການແກ້ໄຂ ອະນຸສັນຍາມອນເທຣວ ໃນການ ປະຊຸມເດືອນຕຸລາ ທີ່ເມືອງຄຶກາລີ ປະເທດລະ

ວັນດາ ໃຫ້ຄວບຄຸມການຫຼຸດຜ່ອນ ທົ່ວໂລກຢ່າງເຂັ້ມງວດ ໂດຍຈະຕ້ອງໄດ້ເລີ່ມການຫຼຸດຜ່ອນ ໃຫ້ໄດ້ໄວທີ່ສຸດ ສໍາລັບສະມາຊິກພາລິ ທີ່ຢູ່ນອກກຸ່ມມາດຕາທີ່ 5 (Non-Article 5) ແລະ ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມມາດຕາທີ່ 5 (Article 5) ສະມາຊິກພາລິໃນກຸ່ມມາດຕາທີ່ 5 ຕ້ອງເປັນຜູ້ນຳໃນການຫຼຸດຜ່ອນສານດັ່ງກ່າວ.

2. ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງພຽງພໍທັງດ້ານການເງິນ ແລະ ການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຢີເພື່ອໃຫ້ ສະມາຊິກພາລິກຸ່ມມາດຕາທີ່ 5 (Article 5) ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
3. ສົ່ງເສີມຍຸດທະສາດທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ສະມາຊິກພາລິ ໃນກຸ່ມມາດຕາທີ່ 5 ມີຄວາມສາມາດຢ່າງເຕັມທີ່ໃນການກ່າວໄປສູ່ ທາງເລືອກຫລືການໃຊ້ສານທົດແທນທີ່ມີ GWP ຕໍ່າທີ່ສຸດ ເທົ່າທີ່ຈະສາມາດເຮັດໄດ້ ໃນຂະນະດຽວກັນມີການພັດທະນາປະສິດທິພາບ ພະລັງງານຫລາຍຂຶ້ນດ້ວຍ.

ສໍາລັບຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມຕິດຕໍ່ທີ່:

**ສະມາຄົມພັດທະນາກະສິກໍາ & ສິ່ງແວດລ້ອມ
ແບບຍືນຍົງ-ສກສຍ (SAF-1991)**

Sustainable Agriculture and Environment Development Association (SAEDA)

ເຮືອນເລກທີ 101, ໜ່ວຍ 05 ບ້ານສະພານທອງເໜືອ, ເມືອງສີສັດຕະນາກ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ.

ຖູ່ ປ.ນ: 4881

ໂທລະສັບ: (+856)21-264290

ໂທລະສານ: (+856) 21-315 981

Email: saedalao@gmail.com

Facebook: saedalao; FP: SAEDALAO

www.saeda.net

ສກສຍ ພັດທະນາອະນາຄົດຂອງຊຸມຊົນລາວ ເພື່ອການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ແບບຍືນຍົງ ໃນການຄ້າປະກັນທາງດ້ານສະບຽງ ອາຫານ ແລະ ໄພສະນາການ ດ້ວຍການພັດທະນາກະສິກໍາ ແບບຍືນຍົງ ທີ່ຕິດພັນກັບການອະນຸລັກຊັບພະຍາກອນສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຄຸນນະພາບຊີວິດເພື່ອທຸກຄົນ!

www.unep.org/ozonaction.

www.asiaclimatchangeconsortium.org

www.eia-global.org

www.giz.de

CLIMATE WATCH THAILAND